

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE PAPIEREN RECLAME-OOGST 1936/1937/1938.

Totaal gewicht brochures 1936: 8650 G. (méér dan 8.5 K.G.).

Totaal gewicht brochures 1937: 6420 G. (bijna 6.5 K.G.).

Totaal gewicht brochures 1938: 8125 G. (méér dan 8 K.G.).

Verdeeld als volgt:

	1936	1937	1938
Nederland	2440 G.	1610 G.	2080 G.
Duitschland	3500 G.	2240 G.	3110 G.
Zwitserland	1010 G.	1120 G.	820 G.
Frankrijk	900 G.	450 G.	1050 G.
Engeland	600 G.	400 G.	630 G.
Zweden, Denemarken, Noorwegen	—	300 G.	—
Hongarije	200 G.	300 G.	155 G.
Tsjecho-Slowakije	—	—	10 G.
Amerika	—	—	270 G.

Aantal vloeitjes respectievelijk 116, 101 en 42 stuks.

Breda, 15 Januari 1939.

N. C. VAN VONNO.

MEDISCHE EXAMENS IN DE VEREENIGDE STATEN.

Onder bovenstaanden titel heeft prof. VAN RIJNBERK in een hoofdartikel in nummer 51 van den vorigen jaargang een bespreking gegeven van een Amerikaansch boek met medische examenvragen en -antwoorden, een van de vele boeken van dien aard in de wereld, dat door studenten in Amerika gebruikt wordt om dergelijke vragen en antwoorden „in te pompen”.

Of de critiek op dit boek uitgeoefend gerecht is, of de titel van het hoofdartikel te weidsch is voor het onderwerp, of een hoofdartikel wel de juiste plaats is voor een boekbespreking als deze, dat zijn altegaar vragen, die hier niet ter zake dienen en mij dit ingezonden stuk niet in de pen hebben gegeven.

De hoofdredacteur heeft echter zijn boekbespreking beëindigd met de volgende uitlatingen: „Het is alles Americaansch dan Americaansch; of: Americaansch op zijn slechtst: laag bij den grond en hinderlijk kinderlijk. Ware het niet, dat wij ook in America van een verscholen minderheid van waarlijk groote geesten weten, dan zou men het kunnen betreuren, dat COLUMBUS destijds is uitgevaren. Mogen wij echter behoed er voor worden, dat ons onderwijs, onze Universiteiten, Americaansche allures gaan aannemen en tot gramphoonplatenfabrieken ontaarden”.

Het is onnoodig hier te discussieeren of de heer VAN RIJNBERK op grond van rijpe persoonlijke ervaring met Amerika en het Amerikaansche leven tot een oordeel in dezen bevoegd is, noch of zijn oordeelvellingen juist zijn. Want: zelfs indien hij in dezen bevoegd ware en zelfs indien zijn oordeel juist ware, dan nog waren zijn onhoeffelijke en voor de bewijsvoering in zijn boekbespreking geheel overbodige generalisaties niet op haar plaats.

Als Nederlander, als hoogleeraar aan een Amerikaansche Universiteit en als lezer van dit *Tijdschrift* protesteer ik tegen deze uitlatingen. De hoofdredacteur van dit *Tijdschrift* heeft naar mijn meening, de openingsblad zijden van dat nummer misbruikt.

Yale University School of Medicine

Laboratory of Neurophysiology

Januari 6, 1939.

Dr. J. G. DUSSER DE BARENNE.

In het van onheusche persoonlijkheden overvloeiende stukje hierboven gaat de schrijver nauwkeurig langs de hoofdzaak heen. Ik herhaal: Nergens ter wereld

dan in de Vereenigde Staten is een examenboek van een dergelijk gehalte denkbaar. Ik hoop, dat in ons land nooit zoo iets dergelijks gedrukt zal kunnen of behoeven te worden.

V. RIJNBEEK.

STROPHULUS EN URTICARIA.

Naar aanleiding van het artikel van collega PILON, *N. T. v. G.* No. 1, 1939, wil ik nog mededeelen uitstekende resultaten van bromostrontiuraan gezien te hebben bij urticaria, veroorzaakt door overgevoeligheid voor bepaalde levensmiddelen. Het laatste jaar zag ik drie patiënten, die een hevigen urticaria-aanval met ernstigen jeuk hadden gekregen na het gebruik van kreeft, makreel en biefstuk tartare. De gewone middelen hielpen niet, maar alle patiënten verbeterden terstond na één intramusculaire inspuiting van 10 cM³ bromostrontiuraan. De jeuk verbeterde binnen een uur en de urticaria waren den volgenden dag verdwenen. Overgevoeligheid na gebruik van bepaalde levensmiddelen komt herhaaldelijk voor, zij pleegt na eenige dagen te verdwijnen, maar omdat wij met genoemd middel juist op het hinderlijkste symptoom — den jeuk — zoo spoedig invloed kunnen uitoefenen, meen ik deze gevallen te moeten vermelden.

Onlangs heb ik bromostrontiuraan ingespoten bij QUINCKE's oedeem van de bovenlip. De zwelling verbeterde, maar ik had meer inspuitingen noodig; eerst drie dagen dagelijks één injectie, daarna bij een recidief na 14 dagen nog drie inspuitingen.

Noordwijk, 20 Januari 1939.

J. P. NIEKERK.

In recept III, uitwendig, van collega VAN DUYVENDIJK (blz. 330, No. 3 van dit *Tijdschrift*), zijn de hoeveelheden van alle samenstellende bestanddeelen 25; ad moet dus zijn āā.

Voorts is in recept II, inwendig, de dosis niet 1 pulv., maar 1 theelepelt.

REDACTIE.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Het leger der bestrijders van luchtaanvallen.

De A.R.P. (Air Raid Precautions)-dienst heeft verlof gekregen om 140.000 mannen en 220.000 vrouwen aan te werven voor de maatregelen van verweer en hulp. Er zijn reeds 120.876 mannen en 222.190 vrouwen aangeworven. Voor de reddings- en gas-ontsmettingsafdeelingen zijn 100.000 man toegestaan, en men beschikt reeds over 113.800 man (*Brit. med. Journ.*, 7 Januari).

— **Hoeveel water mag een arts gebruiken?** In Engeland moet voor water, dat „in bedrijf” wordt gebruikt, afzonderlijk worden betaald, en zoo heeft een dokter voor den rechter moeten verschijnen, omdat hij geweigerd had, 16 sh. 6 d. te betalen voor water, dat voor de practijk, gelijk beweerd werd, was gebruikt. Maar hij hield vol, dat het water „voor huiselijk gebruik” had gediend, al gaf hij toe, ook water te hebben gebruikt tot verdunning van medicijnen in zijn apotheek. De waterleidingsmaatschappij meende recht op betaling te hebben van alle water, wat niet voor huishoudelijk gebruik had gediend, hetzij dit bij apothekers of drogisten, hetzij het bij artsen had plaats gehad. De raadsman van gedaagde vond, dat het er niet op aan kwam, wáár het water werd gebruikt, maar tot welk doel. Verdunning van medicijnen is van nature een huiselijke handeling; anders zou ieder, die thuis bijvoorbeeld een gorgeldrank verdunt, daarvoor belasting moeten betalen.

De rechter gaf hem, zij het met aarzeling gelijk. Reeds had een andere rechter het oordeel uitgesproken, dat het huiselijk gebruik van water huiselijk blijft, al mocht het verbruik toenemen door het beroep van den verbruiker. Een dokter verbruikt veel meer water om zijn handen te wasschen, dan een ander, maar of nu een